

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 633/2019
28.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у Београду у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца Националне службе за запошљавање, Београд, против туженог АА из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Крагујевцу и Првог основног суда у Београду, у седници одржаној 28.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, месно је надлежан Основни суд у Крагујевцу.

Образложење

Извршни поверилац Национална служба за запошљавање, Београд поднела је Основном суду у Крагујевцу предлог за извршење против извршних дужника АА и ББ, обоје из ..., на основу веродостојне исправе – менице без протеста. Решењем о извршењу Основног суда у Крагујевцу Ив 900/14 од 31.07.2014. године дозвољено је предложено извршење против извршних дужника.

Одлучујући по приговору извршног дужника АА из ..., Основни суд у Крагујевцу, као извршни суд је решењем Ив 900/14 од 03.03.2017. године усвојио приговор извршног дужника у делу у коме је одређено извршење и у том делу ставио ван снаге решење о извршењу Основног суда у Крагујевцу Ив 900/14 од 31.07.2014. године у односу на извршног дужника АА и укинуте све спроведене радње и одлучио да ће се поступак у делу у ком је усвојен приговор извршног дужника наставити као поводом приговора против платног налога пред Основним судом у Крагујевцу.

Решењем П 486/19 од 22.01.2019. године, које је исправљено решењем тог суда од 12.07.2019. године Основни суд у Крагујевцу се огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета доставио Првом основном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Први основни суд у Београду није прихватио месну надлежност, а предмет је доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08 ... 87/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, ...87/18), и члана 7. и 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл.гласник РС“ број 106/15,...54/19), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Крагујевцу.

Поступак је покренут предлогом за извршење на основу веродостојне исправе – менице без протеста, по предлогу извршног повериоца, против извршног дужника, ради намирања новчаног потраживања по основу дуга и трошковима извршног поступка. Против решења о извршењу извршни дужник АА је благовремено изјавио приговор побијајући га у целости и по основу и висини, истичући приговор недостатка активне легитимације на страни извршног повериоца и пасивне легитимације на страни извршног дужника, уједно истичући и приговор застарелости потраживања, али није истицао приговор месне ненадлежности суда.

У конкретном случају, предлог за извршење гласи на новчану обавезу дужника на име дуга по основу издате менице без протеста. Дужник у свом приговору против решења о извршењу Основног суда у Крагујевцу Ив 900/14 од 31.07.2014. године, донетог на основу веродостојне исправе није оспорио месну надлежност суда пред којим је поступак започет, већ је истицао приговор недостатка активне и пасивне легитимације, као и застарелост потраживања обавезе на које гласи решење о извршењу на основу веродостојне исправе – менице без протеста.

После стављања ван снаге решења о извршењу на основу веродостојне исправе – менице без протеста, поводом поднетог приговора извршног дужника, даљи поступак наставља се као поводом приговора против платног налога по правилима парничног поступка, применом одредаба члана 455. до 466. ЗПП. У таквој парници ранији извршни поверилац има положај тужиоца, а извршни дужник има положај туженог. Парнични суд цени своју стварну и месну надлежност применом одредаба Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 19. став 1. и 3. ЗПП, суд се може огласити месно ненадлежним по службеној дужности, само кад постоји искључива месна надлежност неког другог суда, а у осталим случајевима само поводом приговора туженог, али увек најдоцније до његовог упуштања у расправљање о главној ствари, на припремном рочишту или ако оно није одржано на првом рочишту за главну расправу.

У конкретном случају, приговором туженог АА, као извршног дужника, оспорено је потраживање тужиоца, као извршног повериоца, али није истакнут приговор месне ненадлежности Основног суда у Крагујевцу. Стога, без приговора туженог, Основни суд у Крагујевцу није могао да предмет уступи на даљу надлежност Првом основном суду у Београду.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић